

det store spørgsmål er, hvornår ministeren mener, at det skal være tilfældet. Og derfor er jeg lidt ærgerlig over, at der ikke er nogen målsætninger.

Jeg går ikke ind for kvoter. Det er slet ikke det, jeg siger. Men det ville jo være rart, hvis ministeren f.eks. sagde, at hun gerne vil have 50 pct. kvindelige professorer eller synes, at målet skal være 30 pct. kvindelige professorer i totusind og et eller andet, hvad man nu realistisk kunne forvente. At der var en målsætning om, at man gerne ville have så og så mange, sådan at virksomhederne ligesom sagde, at det er der faktisk altså en borgerlig regering, der gerne vil have. Det kunne da være, vi skulle prøve at se på, hvordan vi kunne nå frem til det mål, sådan at vi ligesom støttede den borgerlige regering på de her felter.

Så vil jeg godt sige til et enkelt punkt, som ministeren er meget optaget af her i det allersidste, og som både vedrører omsorgssektoren generelt og også det at rekruttere andre til omsorgssektoren, at så dårlige, som arbejdsvilkårene er inden for omsorgssektoren, og det ved ministeren jo godt som socialminister, er det jo ikke nogen nem arbejdssituation. Vi ved også, at der er masser af mennesker, der flygter fra den omsorgssektor. Jeg tror ikke en bønne på, at det er nok med oplysningsmateriale, og der er jo ingen af os, der ligesom skulle stå bag det oplysningsmateriale, der for alvor kan anbefale folk at gå ind i den sektor med de dårlige arbejdsvilkår, for at sige det lige ud. Det kan man jo ikke. Det er jo ringe, ringe arbejdsvilkår, der bydes med al den form for kontrol, og hvad ved jeg.

Sektoren har jo selv sagt, at de kunne få meget mere ud af ressourcerne, hvis de kunne få lov til at tilrettelægge tingene på en anden måde. Så det er bare et eksempel på, at oplysning ikke duer. Her er arbejdsforholdene simpelt hen dårlige, og derfor er det der, man skal sætte ind. Hvis de arbejdsforhold bliver bedre, så kan det også være, at man kan få en rekruttering til sektoren. Vi kan jo direkte se, at den ikke er der, og det er ikke kun mangel på oplysning.

Til slut vil jeg egentlig godt opfordre ministeren til at kigge lidt positivt på det forslag til ligestillingsudvalg, som oppositionen nu samlet har fremsat, og ligesom også læse bemærkningerne til det, og også læse det i lyset af den her redegørelse. Den her fine redegørelse, som ministeren har lavet, bliver diskuteret én dag i 2 timer, måske 2½, og så er den væk. Og så bliver emnet i

øvrigt fuldstændig spredt hen over, jeg ved ikke hvor mange udvalg.

Det betyder, at der jo ikke kommer nogen rigtig kvalificeret diskussion af alle de her ligestillingsforslag og alle dem, der i øvrigt foregår, f.eks. også nogle af dem, vi har spurgt til på EU-plan. Det kan så for en lille smules vedkommende være, der kommer lidt i Europaudvalget, men med al respekt, så bruges der også meget tid på fisk og land, og hvad ved jeg, i Europaudvalget, og ligestilling bliver ikke lige det, der bliver topprioriteret.

Derfor synes jeg, at det ville rart, hvis ligestillingsministeren i regeringen kunne sende et positivt signal om, at ministeren faktisk som ligestillingsminister vil få en mere kvalificeret debat, hvis ministeren har nogle kvalificerede folk i Folketinget at diskutere med. Det synes jeg sådan set også må være et ønske fra ministeren. Vi fra Folketinget ville jo så have et sted, hvor der blev samlet noget faglig viden. Og det er jo det, der ikke sker i øjeblikket her i landet. Og hvis vi fik det, kunne det måske være med til, at vi kunne sige: Nå, jamen så kan vi måske ligesom bedre leve med, at det hele er oplysning og handlingsplan, og hvad ved jeg, fordi vi i det mindste får en samlet, overordnet og kvalificeret diskussion af emnet.

Kl. 19.30

Så det vil jeg meget gerne opfordre ministeren til at sige til sine regeringspartier, til sit parlamentariske grundlag – eventuelt, hun behøver det jo ikke. Men der er en samlet opposition, så jeg synes, at det ville være meget ønskeligt, hvis regeringen bare kunne gå ind for det.

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær. Og så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt starte med et par citater, som jeg synes er rigtig gode:

»Ligestilling af kvinder og mænd gør Danmark til et rigere samfund, både økonomisk og kulturelt. Økonomisk bliver vi rigere, fordi ligestilling er en forudsætning for at bruge alle talenter og øge væksten.«

»Kulturelt bliver vi rigere, fordi ligestilling er en grundlæggende værdi i Danmark – et pejlemærke for, hvad der gør det danske samfund unikt. Alle borgere, hvad enten de er kvinder eller mænd, af dansk eller udenlandsk oprindelse, er gamle eller unge har noget værdifuldt at tilfø-